

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 266.

Anden Samling.

94de Møde.

Mandagen den 10de Marts.

(Fortf.)

Ordføreren (fortsat): Dog skal jeg gjøre en Bemærkning med Hensyn til Res-dactionen, om ikke andre Ord kunde bruges ifødetfor Udtrykket „stridende mod Børnenes Vel“; thi dette Udtryk synes at pege mere hen paa Børnenes borgerlige og materielle Vel end paa deres aandelige og religiøse Vel. Hans Foredrag viser tydeligt, at det ikke var hans Mening; men Udtrykket kunde dog opfattes saaledes, og jeg har saameget mere Frygt derfor, som det i det andet Thing er blevet ud-talt, at det vilde være uforvarsomt at forhindre, at et christent Barn overgives til Jødedommen, naar det derved kunde faae Leilighed til at arve en rig Jøde (Munterhed).

Cultusministeren: Det er kun meget faa Ord, jeg skal tilføie, for ikke at forlænge Debatten over disse Paragrapher. Jeg reiser mig væsentlig for at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har tillagt den lutheriske Kirke hverken Intolerance eller Tyranni; men jeg troer, at man bør være varsom med at tillægge en Mi-nister i et protestantisk Land saadanne Uttrin-ger. Hvad jeg har sagt er, at man ikke er berettiget til at bebreide den katolske Kirke saa stærkt det som Noget Intolerant, at den søger at føre alle Børnene hen til sig selv, naar vi have for vor Folkekirke en lignende Lovbestemmelse; ivertimod har jeg sagt, at jeg ikke fandt det intolerant fra nogen Kirkes Ståndpunkt, at den søgte at vinde Befjendere for sig. Med Hensyn til den ulidelige Tvang, der skulde paabyrdes Præsterne ved § 8, har jeg allerede udtalt mig, og jeg skal kun med Hensyn til det ene Punkt, hvorom Contro-versen dreier sig, om en Forpligtelse for Præ-

sten til at foretage slige Bielser, bemærke, at der ikke i et eneste almindeligt Lovbud er Tale om eller forudsættes Ægteffab mellem en Jøde og en Christen. Et saadant Ægteffab har kun fundet Sted ifølge speciel Bevilling; H. S. Majestæt har fundet sig besøjet til at udstede den første Bevilling, ifølge en indhentet Erklæ-ring fra den daværende Biskop i Sjællands Stift, men denne Erklærings Indhold er al-drig gaaet over i Lovgivningen, og der er in-gen Lovgivningsact om den hele Sag; men der er en Række af — forresten er det meget faa — Bevillinger, og jeg tvivler paa, at der er udstedt endog en halv Snees Bevillinger til Ægteffaber imellem Jøder og Christne.

Ordføreren: Der er udfærdiget et langt større Antal, og de have endog i den senere Tid hørt til de courante Bevillinger, og saadanne Bevillinger ere saa villigen bleven givne, at det næsten kan assimileres med, at der var en Lovbestemmelse for, at saadanne Ægteffaber kunde indgaaes, naturligviis under de Betingelser, som disse Bevillinger have fastsat.

Cultusministeren: Antallet af de meddeelte Bevillinger kan jeg ikke sige Noget om; men at Bevillinger paa denne Maade skulle kunne assimileres med Love, troer jeg paa ingen Maade kan antages.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning hvorved:

1) Lovforslagets § 8:

Naar Personer af forskjellige anerkjendte Troesamfund ønske kirkelig Bielse, skal en saadan fremtidig kunne forrettes saavel af Brudgommens som af Brudens Præst, men i første Tilfælde skal dog Anmeldelse om Bielsen skee til Brudens Præst, for at Bemærkning derom kan optages i hans Ministerialbog, vedtoges med 22 Stemmer imod 18.